

Borgere på lige fod?

Af Gert Landergren Due, kredsformand, Socialpædagogerne Østjylland

Fredag den 6. maj 2016, 07:21

Aarhus Kommune ligger i den virkelig tunge ende, når det kommer til at bruge penge på voksne med handicap.

Set i forhold til landets øvrige kommuner er Aarhus placeret på en 89. plads, baseret på tal fra Social- og Indenrigsministeriet.

Det er selvfølgelig bare en plads på en liste, men det er jo også udtryk for en politisk prioritering, som har nogle helt håndgribelige konsekvenser i dagligdagen.

Læs også: [Har de trængende ingen rettigheder?](#)

Konsekvenser for mennesker, der er dybt afhængige af, at samfundet vælger at tilbyde dem muligheder for et godt og udviklende liv. Medborgere, der ikke bare kan flytte, få et andet job eller lignende, hvis det tilbud, de får, ikke svarer til de behov, de har. Det følgende er konkrete eksempler fra den virkelighed, der foregår hver dag i Voksenhandicap Afdelingen i Aarhus Kommune.

Læs også: [Stor sejr for mennesker med handicap](#)

På dagtilbuddene oplever vi, at syge borgere kommer på arbejde. Bemandingen er så dårlig på botilbuddene, at det er vanskeligt at tilbyde borgeren at være syg i eget hjem. Forestil jer, at jeres eget hjem er 'lukket' i dagtimerne – det er bare ikke godt nok!

I en af sparerunderne mistede de ældste borgere deres aktivitetstilbud og skal nu opholde sig i hjemmet hele døgnet. Det er for mange et stort tab af sociale fællesskaber, aktivitetsbud mv. Jeg ved ikke, hvor mange 'normale' pensionister, der ville synes, at deres liv ude i samfundet var forbi den dag, de gik på pension – det er bare ikke godt nok!

Læs også: [Voksenhandicap: Aarhus Kommune fastholder afslag på højskole for Frederik](#)

Antallet af bostøttemedarbejdere for borgere med hjerneskade er faldet med 25 procent, og antallet af borgere, der får hjælp, er steget med 33 procent. Gad vide, om en så dramatisk nedskæring var faldet i god jord andre steder i vores velfærdssamfund? Min konklusion er i hvert fald, at det ikke er godt nok!

Inden der er nogen, der siger, at det bare er det sædvanlige krav om flere ressourcer m.m., vil jeg bede rådmanden og byrådet overveje, om det i stedet kunne være et ønske om at oplyse om den faktiske virkelighed? Og et ønske om, at byrådet tager skridt til, at mennesker med handicap bliver behandlet

på lige fod med alle andre borgere.

Og ja, det betyder, at der nødvendigvis må tilføres ressourcer. Som alle er klar over i de her år, betyder økonomi meget, også for tilbud til voksne med handicap.